

πάντων, ἐγὼ ἤρχισα ἐν ἑμαυτῷ νὰ διαγράψω νοητοὺς κύκλους ἐξ ἀριστερᾶς πρὸς δεξιάν, οἷον ἐπιτάσσων τῇ τραπέζῃ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ, καὶ εἶδον αἴφνης τὴν τράπεζαν μοχθηρῶς τὸ πρῶτον, ῥᾶν δὲ κατόπιν περιστρεφομένην, ὅτε μὲν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τῶν ποδῶν, ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν. Συνήγαγον ἄρα συμπέρασμα ὅτι ἡ βούλησις κανονίζει τὰς κινήσεις τῆς τραπέζης. Δὲν θέλω νὰ ζητήσω, οὐδ' εὐκολον εἶνε νὰ εὐρεθῇ, ὅποια ὕλική ἐπεξεργασία τελεῖται κατὰ πᾶσαν διανοητικὴν ἐργασίαν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, ἡ ὕλικῶς ἐπιδρῶσα καὶ κανονίζουσα τὰς κινήσεις τῆς τραπέζης, ἥτις διὰ τῆς διαρκoῦς τῶν χειρῶν ἐπιθέσεως, ἄγνωστον ὑφ' ὁποίας συνθήκας, ἀφικνεῖται εἰς βαθμὸν εὐαισθησίας τοσοῦτον, ὥστε νὰ ποτυπῇ ἀκριβῶς πᾶσαν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου μετοχστευομένην ἐργασίαν ἐπ' αὐτῆς, ἀποτελούσης τότε ὕλικὸν παράρτημα τοῦ ἡμετέρου ὁργανισμοῦ. Ἦθελεν εἶσθαι ἴσως τολμηρὸν νὰ συγκρίνω τὰς κινήσεις τοῦ τραπέζιου πρὸς τὰς διὰ τῆς φυζικέντρου καὶ κεντρομόλου ἐνεργείας τῶν νευρικῶν κυττάρων κινήσεις τῶν κεντρικῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν ὀργάνων τοῦ ἡμετέρου ὁργανισμοῦ καὶ ἴσως ἤθελε μοὶ προβάλλει τις τὴν ἐνστασιν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ μηχανικῆς ἐπιδράσεως νευρικῶν κινήσεων ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἀλλ' οὐδ' ἡμεῖς τοῦτο ἐννοοῦμεν. Ἐννοοῦμεν ὅτι, ὡς μυστήριον εἶνε ἡ ἀπὸ τῆς περιφέρειας εἰς τὰ νοητικὰ καὶ αἰσθητικὰ κέντρα μεταβίβασις τῶν αἰσθήσεων καὶ ἡ ἀπ' ἐκείνων μεταβίβασις τῶν κινήσεων—ἐργασία γινομένη ὑπὸ γνωστὰς μὲν ὡς τὰ πολλὰ συνθήκας, ἀλλ' ὑπὸ ἄγνωστον δύναμιν, ἣν ἐκάλεσε ψυχὴν ἢ φυσιολο-

γία—ὡς μυστήριον λοιπὸν εἶνε πάντα ταῦτα, μυστήριον εἶνε καὶ τὸ διατί τῆς κινήσεως τῆς τραπέζης. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄγνωστον τὸ διατί δὲν πρέπει νὰ καταλίπωμεν τὴν ἐξέτασιν τοῦ πῶς, τῶν συνθηκῶν τοῦλάχιστον καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κινήσεων, διότι πολλάκις ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀποτελεσμάτων ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνώσιν τῶν αἰτίων. Ἰδοὺ, τοῦλάχιστον καθ' ἡμᾶς αἱ συνθήκαι ὑφ' αἷς τελοῦνται αἱ κινήσεις, ἰδοὺ καὶ ἡ ὑποτιθεμένη ἀρχὴ τῶν κινήσεων. Ὅρισαντες τὰ ἐκ τῆς ἰδίας μελέτης συμπεράσματα, καταλήγομεν παρατιθέμενοι ἀφορισμοὺς τινὰς περὶ τῆς κινήσεως τῶν τραπέζων, ἀπορρέοντας ἐκ τῶν ἄνω ὑποθέσεων, ἀφορισμοὺς τοὺς ὁποίους θέτομεν ὑπὸ τὴν μελέτην τῶν πειραματιζόντων.

Διὰ νὰ ἐπέλθῃ, μετὰ τὴν εἰς βαθμὸν τινὰ εὐαισθησίας διὰ τῶν γνωστῶν μέσων ἄφιξιν τῆς τραπέζης, ἡ κανονικὴ αὐτῆς κίνησις καὶ ἡ διακοπὴ αὐτῆς, πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἡ βούλησις.

Διὰ νὰ σημάνῃ διὰ γραμμάτων, ἀναλογούντων πρὸς ἀριθμοὺς κτύπων, ἡ τράπεζα, λέξιν τινὰ, φράσιν, ἔννοϊαν ἢ ἀριθμὸν, ἢ λέξις, ἢ φράσις ἢ ὁ ἀριθμὸς ἀνάγκη νὰ προὔπῃρξε ἐν τῇ διανοίᾳ ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν παρακαθημένων ἢ παρασταμένων καὶ ἀτενιζόντων εἰς τὸ κέντρον τῆς τραπέζης.

Τὸν πρῶτον τῶν ἀφορισμῶν ἐπορίσθημεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ τρόπου τῶν κινήσεων τῆς τραπέζης. Τὸν δεῦτερον ἐπορίσθημεν ἐκ διαφόρων πειραμάτων, ἐν οἷς ἀπεδείχθη ὅτι περὶ πραγμάτων ὅλως ἀγνώστων—καὶ ἡδυνάμεθα νὰ παρατάξωμεν σωρίαν παραδειγμάτων—λίαν σφάλλεται ἢ οὐδέποτε ἐπιτυχάνει ἡ τράπεζα. Προσέξατε καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι ὅ,τι σημαίνει

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ